

מלחמה - אתחלתא דנאולה (מנילה זיע"ב)

מלחמה שלום

תיבה אחר תיבה בסוד אחדות הבריא

אביון

נעוץ סופן בתחילתן

והבן שמחד אביון שפל מכולם, אולם מאידך עקב שפלותו, עולה מעל כולם. ושעם הדבר הוא כי הקב"ה עמו בכל מכל כלי. וזה בסוד נעוץ סופן בתחילתן, שהשפל ביותר נכלל בעליון ביותר - בו ית"ש.

ומאשפת ירים אביון - ארון ברית ה'

כתוב בפירוש הגר"א על תפלת חנה, וז"ל, מאשפת ירים אביון (תהלים קיג, ז) - הוא בימי שאול, כי היושב על העפר הוא חסר מכל טוב ואין לו על מה לסמוך עד שהורד לעפר. אבל היושב באשפה הוא גרוע ביותר שהוכרח לישב במקום הטינופת, ואין לאל ידו להצילו משם. ומאשפת ירים אביון, הוא אז כאשר נלקח ארון האלקים והעמידו במקום אליהם שהוא אשפות, ולכן אמר אביון. ביאורו שתאב לכל ואין לאל ידו להשיבו, וכן התאוה תאוה להשיב ארון ה' ממקום ה' ממקום אשפות, וה' הרים אותם בהשיבו הארון כידוע, עכ"ל.

והבן שהאביון דבק במדרגת מאשפת ירים אביון, והוא ארון ברית ה'. וארון ובעיקר בכרובים שמעליו מאיר הארה מעל כח של מלחמה, ומשם יש כוח לאביון ללחום ולנצח. וזהו פרשת ניהי בנסע הארון (במדבר י, לה), שיש נון לפניה ונון לאחריה, אור - נ, ארון. ושער הנון, בחינת אביון דתיקון, אין.

מציל אביון מגזלו

כתיב (תהלים לה, י) "מציל עני מחזק ומצניח ונעני ונאביון מגזלו". וביאר בטהרת הקודש (מאמר תיקון היסוד פרק ג), את דלות האביון יותר מהעני, וז"ל, מי שהוא עני ואביון שאין לו שום כלי קרב, כי אביון הוא יותר דל מעני, ואין לו במה ללחום כלום, עם כל זה הקב"ה מציל אותו מגזלן זה, עכ"ל. והיינו שאין לאביון כח וכלים ללחום כלל ועיקר.

אולם מאידך כתב בקול מבשר (כי תצא, אות ה), וז"ל, בשם הרבי ר' בונים מפרשיסחא זי"ע, דהנה אמרו חז"ל (קדושין ל"ב) אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, נמצא דעיקר הגמרא הוא מאת הקב"ה, רק שהאדם צריך להתגבר וללחום עמו. כמאמר הרב על הפסוק (תהלים קט, לא) "כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו", עכ"ל. ומבואר בדבריו שהאביון אכן נחלם, אלא שהקב"ה עוזרו לגמור המלחמה כראוי, ולנצח.

אביוניה אשביע לחם

ועל דרך זה ניתן לפרש את הפסוק (תהלים קלב, טו) "צידה ברה אברה אביוניה אשביע לחם". שהקב"ה משביע את האביון במלחמה, לחם - מלחמה. ודומה לאדם ששבע ואינו רעב, מעין כך האביון שבע ואינו נלחם, כי הקב"ה נלחם עבורו.

^א ועין ליקוטי תורה (חב"ד, שלח מה, ג).

^ב כפשוטו מתפרש הפסוק, שהקב"ה משביע את האביון שרעב אף ללחם

^ג ובפרט לפירוש הטהרת הקודש שהאביון אינו נלחם כלל וכלל

^ד כמ"ש בשפתי כהן (סוף פרשת ויקהל, גימטריאות) וז"ל, ופניהם איש אל־אֶת־יו, סופי תיבות שלום, עכ"ל.

^ה ולכך הארון היה יוצא עמהם למלחמה, כמ"ש בספרי (בהעלותך פסוקא כב) וָאָרֹן בְּרִית ה' נָסַע לִפְנֵיהֶם (במדבר י, לג), זה שיוצא לפניהם במלחמה.

^ו וניתן לשמוע את השיעור - חנוכה 080 שער הנו"ן תשפ"ב שמוסבר בארוכה עומק שער הנון שמאיר מכח הארון. (מספר השיעור בקול הלשון #32438857).